

REJESTR DOTYCZY:

LANGROD Bronisława z d. Bruner,
żona Witolda, socjologa

s/c i

z d.

* 1902 w Warszawie

kraj: POLSKA

+ 27 grudn. 1975 w New York, NY

kraj: US.

pochowany: na cment. ewang. regor. w Warszawie

nr grobu:

Nr rejestracyjny

640 / 75

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

PEDAGOG

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

- syn Jan i jego córki Halina i Józefina w US.

Źródła i bibliografia:

Tydzien Polski 10.1.76 - nekrolog

"Polska, 1.2.76 - wspomnienie

"Wiadomości" nr 1556 - nekrolog

znak rozpoznawczy

47/10.I.76/

54-A./1.II.76/

50/ nr 1556/

640

Śp. dr. Bronisława Langrodowa

Bronisława z Brunerów Langrodowa, urodzona w Warszawie 1902, doktor filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, zmarła w Nowym Jorku 27 grudnia 1975. Przed wojną poświęciła się pracy pedagogicznej i społecznej w Polsce, między innymi inicjując z ramienia światowego Związku Polaków Zagranicą akcję współpracy szkół w Polsce ze szkołami w polskich ośrodkach emigracyjnych i opieki nad tymi szkołami.

W roku 1935 wyjechała z mężem, urzędnikiem polskiej służby zagranicznej do Genewy, gdzie pod kierunkiem prof. J. Piageta studiowała psychologię dzieci. Tuż przed wybuchem wojny powróciła do Polski, gdzie brała czynny udział w ruchu oporu, między innymi współpracując w dwóch czasopismach podziemnych, „Głosie Żołnierza Wolności” i „Kronice Okupacji”. Działalność jej opisał Jan Karski, wysłannik ruchu podziemnego, w wydanej w czasie wojny książce „The Underground State”.

Aresztowana przez Gestapo w roku 1943 i torturowana, nie wydała swojej organizacji. Po miesiącach spędzonych w więzieniu i obozie koncentracyjnym, została uwolniona dzięki akcji ruchu oporu i pod zmienionym nazwiskiem rozpoczęła nową pracę, prowadzoną przy współdziałaniu należących do konspiracji pracowników poczty warszawskiej i polegającej na otwieraniu korespondencji adresowanej do władz okupacyjnych i uprzedzaniu osób zagrożonych przez Gestapo.

Po wojnie przyjechała z synem do męża w Anglii, po czym w roku 1946 rodzina osiedliła się w Stanach Zjednoczonych, gdzie rozwinęła szeroką działalność jako psycholog. Na terenie społecznym pracowała w Nowym Jorku ochotniczo w Home Term Court i jako szef działu psychologicznego w bezpłatnej klinice w Harlemie.

Zmarła osierociła męża, Witolda, socjologa i syna, Jana, psychologa, dwie wnuczki w Nowym Jorku oraz krewnych w Polsce i we Francji. Prochy jej zostaną złożone w grobowcu rodzinnym na cmentarzu ewangelicko-reformowanym w Warszawie.

A.C.
5046

Bronisława Langrodowa

doktor filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, psycholog i pedagog, w czasie wojny czynny uczestnik ruchu oporu przeciw okupantom i współpracownik czasopism podziemnych, więzień Pawiaka i Majdanka, zmarła w Nowym Jorku dnia 27 grudnia 1975 w wieku lat 73, osierocając męża Witolda, syna Jana i wnuczki, Halinę i Józefinę w Nowym Jorku, oraz krewnych w Polsce i we Francji.

Prochy Jej zostaną wysłane do Polski dla złożenia w grobowcu rodzinnym na cmentarzu Ewangelicko-Reformowanym w Warszawie.

Polonia 1.2.76

Zgon Wybitnej Uczzonej Polki

New York. (ND) — Bronisława Langrodowa z Brunerów, urodzona w Warszawie w 1902 r., doktor filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, zmarła w Nowym Yorku 27 grudnia 1975 r. Przed wojną poświęcała się ona pracy pedagogicznej i społecznej w Polsce, między innymi inicjując, z ramienia Światowego Związku Polaków za Granicą, akcję współpracy szkół w Polsce — ze szkołami polskich ośrodkach emigracyjnych i opieki nad tymi ostatnimi szkołami.

Po wojnie przyjechała z synem do męża w Anglii, po czym w roku 1946 z rodziną osiedliła się w Stanach Zjednoczonych, gdzie rozwinęła szeroką działalność jako psycholog. Na terenie społecznym pracowała jako ochotnik w Home Term Court w Nowym Yorku i jako szef działu psychologii w klinice w Harlemie.

Zmarła osierociła męża Wiktora, socjologa, i syna Jana, psychologa, oraz dwie wnuczki w Nowym Yorku oraz kilkunastu wnuczek w Polsce i we Francji.

Zgon Wybitnej Uczzonej Polki

New York. (ND) — Bronisława Langrodowa z Brune-
rów, urodzona w Warszawie
w 1902 r., doktor filozofii Uni-
wersytetu Jagiellońskiego,
zmarła w Nowym Yorku 27
grudnia 1975 r. Przed wojną
poświęcała się ona pracy pe-
dagogicznej i społecznej w
Polsce, między innymi inicju-
jąc, z ramienia Światowego
Związku Polaków za Granicą,
akcję współpracy szkół w Pol-
sce — ze szkołami polskich
ośrodkach emigracyjnych i
opieki nad tymi ostatnimi
szkołami.

Po wojnie przyjechała z sy-
nem do męża w Anglii, po-
czym w roku 1946 z rodziną
osiedliła się w Stanach Zjed-
noczonych, gdzie rozwinęła
szeroką działalność jako psy-
cholog. Na terenie społecz-
nym pracowała jako ochotnik
w Home Term Court w No-
wym Yorku i jako szef działu
psychologii w klinice w Har-
lemie.

Zmarła osierociła męża Wi-
tolda, socjologa, i syna Jana,
psychologa, oraz dwie wnucz-
ki w Nowym Yorku oraz kre-
wnych w Polsce i we Francji.

Polonia 42.76 .